

Būn dēinū

Ruodos, šēndēin papouliāu i erdvē, kor sielā sunkē alsoutē,
Nežēnuomībē karas ont pavargosiu petiū,
Ruodos papuolīāu i erdvē, kor ateitēs kažkor ožrakinta,
Rāktu svaiduos daug, bet be laika neēšēn atrakintē.

Nuorietiuo kažkor biegtē, bet baimē moni akēn,
Abejuonēs kāp siorbelēs vēltēis lašus atēn,
Ēr tik brongiausē prēsēmēmēmā, meilē mon sparnus sogražēna,
Kad ēšliekčīāu i švēisa ēr tēstiuo keliuonē, paskērta mona lēkēma.